

blevet meget lav, og hver gang har vi fået det svar, at der var en større udredning undervejs, men nu kan vi så forstå, at det her er første del af en renteharmonisering.

Nogle af problemerne skyldtes jo også, at Told og Skat tidligere var adskilt og derfor havde forskellige måder at se på, om det var skattegæld eller det var moms-gæld, folk havde.

Derfor skal vi bestemt ikke undlade at tilkendegive, at vi synes, det er godt.

Men jeg vil gerne rejse det spørgsmål, som jeg også rejste under førstebehandlingen dengang: Er det særlig hensigtsmæssigt, at der i lovparagrafferne står konkrete procentsatser? For bl.a. fru Lene Espersen var jo inde på, at der er mange paragraffer, og det er jo simpelt hen, fordi der mange steder står disse rentesatser. Og dér efterlyste jeg under førstebehandlingen sidste gang, at man i stedet skulle formulere en reference til diskontoen, sådan at vi ikke, hver gang renten ændrer sig – for selv om vi ikke håber det, kan markedsrenten jo stige i de kommende år – så skal have en lovændring, hvor vi skal ændre alle disse procentsatser igen.

Endelig er der spørgsmålet om, hvorvidt der er tilstrækkelige edb-ressourcer til stede i Told og Skat. Og jeg skal være den sidste til at bebrejde ministeren, at man tager år 2000-problemet alvorligt, for det er et alvorligt problem, men med den måde, man har formuleret bemærkningerne på, må vi jo sige, at der må være rigeligt med folk til rådighed fra januar måned år 2000, for på det tidspunkt må det problem forhåbentlig siges at være vel overstået.

Så er der det nye element, nemlig forholdet til selskabstømmerne. Og nu var det godt nok Enhedslisten, der rejste det sidste gang, men det er et punkt, hvor vi er enige med ministeren i, at der ikke skal være nogen særbehandling af selskabstømmere. Og derfor er både de provenumæssige og de juridiske konsekvenser, det har med de paragraffer, der nu er indarbejdet, også noget, vi kan støtte.

Så skatteministeren vil opleve, at Fremskridtspartiet kommer til at støtte forslaget. Og vi glæder os til efter år 2000 at få resten af rentesatserne inden for skatteområdet harmoniseret. Og i mellemtiden kan ministeren passende bede sit embedsværk om at vurdere, om man ikke med fordel kunne lave en reference til diskontoen frem for at have absolutte rentesatser stående i lovteksten.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg mener kun at have hørt positive indlæg fra ordførerne, og det takker jeg for.

Men der er blevet stillet en række spørgsmål, som vi selvfølgelig meget gerne ser også bliver stillet i udvalget, så vi kan få dem godt og grundigt besvaret.

Hr. Jens Peter Vernersen takkede mig som ny skatteminister, fordi elementet med selskabstømmerne var kommet med, og så vil jeg sige, at det er jeg også meget taknemlig for. Men æres den, der æres bør, for det var allerede indskrevet på det tidspunkt, hvor jeg indfandt mig i Skatteministeriet. Og derfor er jeg måske mere enig med fru Mariann Fischer Boel i, at hvis der er nogen, der skal æres i den sammenhæng, er det ikke mindst hr. Frank Aaen, som jo har været meget vedholdende med hensyn til at følge de urimeligheder op, som vi har set.

Det synes jeg er tiltalende, og derfor støtter jeg også varmt, at vi nu får fundet en løsning.

Man kan altid diskutere, om vi er gået langt nok, og jeg hører også meget gerne på de ideer, der kan være, og hvis der er spørgsmål, vil jeg meget komme ind på dem under udvalgsarbejdet. Men systemet i det, der er lavet: at den rente, man skal betale af den erstatning, som man får pålagt at betale af domstolene, bliver den samme rente som den, man får som godtgørelse for den skat, man får tilbage, mener jeg i hvert fald er et rigtigt system. At det så kan give nogle utilsigtede virkninger i forhold til brutto- og nettometoderne, er jo en anden diskussion, som jeg meget gerne vil følge op, hvis der kommer spørgsmål om det under udvalgsarbejdet.

Så har flere af ordførerne været inde på, at man gerne havde set, at det havde været en mere omfattende ændring, og det er et ønske, jeg deler, for jeg synes heller ikke, det system, vi arbejder efter i dag, er tilfredsstillende.

Jeg er i øvrigt også enig med hr. Kim Behnke i, at når vi tænker i et nyt system, vil det være hensigtsmæssigt ikke at have procenterne stående i selve forslaget, men i stedet have en reference, så at vi ikke med mellemrum skal foretage ændringer eller opleve, at der er et meget stort spænd mellem det renteniveau, vi har i samfundet, og det, der står i lovgivningen. Om det så skal være diskontoen eller det skal være noget andet, kan vi altid vende tilbage til.

Men det er jo blandt andet det, der gør, at det er en meget stor øvelse, for det gør jo, at vi skal have hele skatterestancesystemet kørt ind edbmæssigt, så at renten kan beregnes løbende. Og